

Dankbaar en met een glimlach vol liefde herinneren wij ons

Dirk Kersten (Det)

* 10 mei 1935 Groesbeek † 8 juli 2026

Dirk - bij velen beter bekend als Det - werd als 2^e van 7 kinderen geboren in het gezin van Toon Kersten en Gertruda Heijmans. Afgezien van de oorlogsprikkels had hij een fijne en onbezorgde jeugd.

Hij groeide op aan de Nieuweweg in Groesbeek en had altijd vrienden om zich heen waarmee hij zich vermaakte en af en toe wat kattenkwaad uithaalde.

Na de schooltijd startte hij zijn werkzame leven bij Schoenfabriek Nimco in Nijmegen, in de voetsporen van zijn vader die daar al jarenlang werkte.

In 1953 ontmoette Det zijn grote liefde Riek. Op de kermis in Gennep sloeg de vonk over. Het was de start van een mooi en lang leven samen.

In hun verkeringsstijd werd Det 14 maanden als Marinier uitgezonden naar Nieuw Guinea. Hij kwam er vervelend ten val en hield daar zijn leven lang rugklachten aan over. Ondanks dat was hij trots op zijn tijd bij de Mariniers. Bijzondere herinneringen deelde hij graag; de zwaardere momenten hield hij liever voor zichzelf en bewaarde hij in zijn hart.

Zo lang hij kon bezocht Det jaarlijks de landelijke Veteranen dag en ook het Marinierstreffen in Groesbeek bezocht hij trouw.

In 1959 trouwde Det met zijn Riek. Na enkele maanden inwonen bij 'Oma Bruuk' kochten ze hun huis op De Leppert. In 1962 werd daar zoon Tonnie geboren, en in 1966 dochter Wilma.

In 1968 bouwden zij aan de volgende stap: hun huis aan de Zonnebloemstraat, samen met zus Truus en zwager Wiel. Det kluste er veel zelf, zoals de verwarming en het loodgieterswerk.

Hij leerde lassen, werkte een tijdje in Duitsland, maar specialiseerde zich vooral in de installatietechniek bij Verinko. Veel mensen zitten er nog steeds warmpjes bij met de verwarmingen die hij aanlegde.

Carnaval was zijn lust en zijn leven. Van jongs af aan mee in de optocht, vaak met zijn kameraden Gerrit de Loodgieter en Jan van Mienne Pèr. Met zijn veteranenteam van Germania maakte hij deel uit van De Raad van Elf van de Feestneus.

Bij Germania hield hij ook de hand op de knip als penningmeester. Hij was maar liefst 68 jaar lid.

Det was mede-oprichter van het SOK, de nog altijd onmisbare stichting voor carnavalvierend Groesbeek. Hij beheerde de inschrijvingen voor de optocht en zette carnavalszondag de startplekken uit voor de praalwagens. Ook bij de oprichting van de Verlichte Halfvastenoptocht was Det betrokken; zo scheen hij overal zijn licht waar zijn hulp goed van pas kwam.

Tot zijn 81^e was hij jaarlijks als vrijwilliger in en om de SOK tent te vinden, met zijn bekende wandelstok en het sigaartje.

Het concept 'Tafeltje Dekje' werd ook mede door Det bedacht. Hij bracht ontelbaar veel maaltijden rond, en daar deed hij dan natuurlijk graag wat schepjes humor bovenop. De mensen zagen hem graag komen. Ook als hij namens de 'Klusjesdienst voor ouderen' langskwam, om met zijn handige handen te helpen.

Det was een groot wandel fan. Als vrijwilliger bij de avondvierdaagse zette hij routes uit en knipte hij kaartjes op controleposten.

De vele vakanties naar Oostenrijk in een gehuurd oranje Volkswagenbusje waren onvergetelijk.

Met 3 gezinnen op pad, Det aan het stuur.

Toen de kinderen niet meer meegingen vertrokken Det en Riek nog vaak met Annie en Hènt naar hun geliefde Oostenrijk. Ook legden zij jarenlang menig kaartje met hen. Ze hadden altijd 'de grótsste schik'.

In 1987 gingen de vakantieboekjes voorgoed dicht en gingen de boekjes voor de kleinkinderen open; het nieuwe doel in hun leven.

Hobby's had Det genoeg. Fietsen, zwemmen, de natuur in, tuinieren en wandelen met zijn trouwe viervoeters Max en later Boyd. Voetbal kijken of vissen met een van zijn kleinzons, of met Piet de Bruin, dat was genieten.

Det was een man met een knipoog. Met zijn gevatte uitspraken zorgde hij graag voor een lach of maakte hij lastige onderwerpen wat luchtiger. Maar hij kon er ook vervelende zaken scherp mee aan de kaak stellen. Zijn humor was zijn kracht.

Ruim 70 jaar hadden Det en Riek het fijn samen. Genietend van het gezin, op elkaars geluk gericht, letterlijk elkaars handen vastgehouden, tot het laatst toe. Vanaf het moment dat Det's gezondheid kwetsbaarder werd, nu zo'n tien jaar geleden, liet Riek nog meer dan daarvoor zien dat haar zorg voor hem bovenaan haar lijstje stond. Met de hulp en warme zorg van het gezin, en met het Gouden LZ Team van de thuiszorg kon Det thuis blijven wonen. Veel dank aan huisartsenpraktijk Ottenhoff en aan ALLE medewerkers van het LZ team. Det had met ieder van hen een geweldige klik. Er werd veel gelachen en zijn grappen en grullen kwamen regelmatig voorbij. Hij genoot de afgelopen jaren ook bij De Kloostertuin. De donderdag was favoriet, als hij kon meezingen met Doortje d'n Boes.

Lieve Det, lieve pap, opa en opi, bedankt voor alles!

We hopen dat je nu herenigd bent met familie en vrienden die je zijn voorgegaan. Doe ze daarboven de groeten. En hou die glimlach op je gezicht. Dat doen wij ook, steeds als we aan je denken.

Hartelijk dank voor alle steun en belangstelling. Dat heeft ons goed gedaan!
Riek Kersten-de Bruin,
Kinderen, kleinkinderen en achterkleinkinderen